

иџуман Никон Воробјев

ПИСМО

К од Вас је превише прљавштине у глави или, боље речено, у срцу, зато посебно треба да ћутите. Само на директно питање можете врло кратко да одговорите позивајући жење (иначе не би ни у цркви могао тако да се моли). Да ли је он могао, а и свако други у том стању да учи друге? Јасно је да не. А за оне који се налазе у ропству греха и ђавола постоји

П равославље је Црква Крста и Васкрсења. И та незалазна светлост, бескрајна радост рођена из гробнице, јесте нит које везује, повезује и оплемњује све у Цркви.

И човек, било да плаче, или размишља о свом спасењу, или брине о питањима вере, или зарађује за живот – у свакој прилици, он тражи и потребује Њега Који се стара о човеку, Који је постао човек, остајући Бог; Који је Себе жртвовао зарад човека и говори све језике. Даје свакоме оно што иште, оно што му је потребно, оно шта поима, и оно за чим тежи. Тако, спасење се нуди свакоме, и свако од нас може појединачно бити спасен, бити дозван својим именом, примајући ново име. И сви смо окупљени заједно у Евхаристији, у Божанственој Литургији, где се Господ у пуности пројављује, где примамо снагу и настављамо путовање.

Жалост Свете Седмице се опитује као предпразништво Пасхе. И радост Пасхе закриљује узвишено спутавање жалости. Ово сагледавање жалости и радости држи те на опрезу и будним.

архимандрит Василије Гондикакис

се на своје незнање (што је заиста тако!) само да не увреди те човека ћутањем. Сви се ми налазимо у «најљућој прелести» како каже преподобни Симеон Нови Богослов, односно у тами, у заблуди, у ропству ђавола. Само мали број људи Господ ослободи овог стања. А како слепац може да води слепца? Ви све учите. Престаните!

Митар није учио, већ је са скрушеношћу говорио: «Боже, милостив буди мени грешном,» није говорио само у цркви, већ је увек имао овакво располо-

једино правилно стање – стање митара. Само кад оно обузме целог човека у њему ће се савршавати сила Божија. Сила Моја в немошци совершајетсја, односно кад човек дође у стање митара (у смирење) у њему се остварује сила Божија и она га изводи из Египта у обећану земљу. Другог пута нема. Ово Вам не пишем зато што имам право духовника. Опростите. Господ нека Вас сачува и упути на свако добро. Поздрав и благослов Божји Вама и свима познатима.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

НЕДЕЉА О СТРАШНОМЕ СУДУ - Месопусна

св. Фотије Цариградски, св. Вукол Смирнски

Мш. 25, 31 - 46, зч. 106; 1Кор. 8, 8 - 9,2, зач. 140.

свешти Климент Александријски

О СТРАШНОМ СУДУ

Само кротки, тихи и смирени од Бога ће бити прослављени, од Анђела прослављени и од људи поштотвани. Жалосни, љути, огорчени, раздражљиви проклетци су од Бога. Такви се хране грођем горчине ђаволове, пију вино гњева змије, и неизлечиви јад аспиде. Чисти срцем видеће славу Божију; испрљани умно, чини зло, видеће ђавола. Који имају непристојне мисли, и злом се уче на искренога свога и забрањују себи да живе у Божјем општењу. Који лице своје мажу мирисним мастима, белилом и руменилом, на огледалу дотерујући се, да би ловили и преварили душе других у нечистим жељама и непотребним похотама жеља сатанских, у Дан Страшнога Суда, побожност неће стећи, но ће као презирачи заповести Божијих, бити у вечним мукама.

Ко злоупотребљава доброту ближњега, уживања рајских биће лишен. Они који се радују паду других у грех, сами падају у грех.

Они који желе туђе благо, своја ће добра изгубити и погинуће.

Хвалисавци који желе пролазну славу и горди, и они који више људима угађају него Богу, биће са ђаволом осуђени. Лицемери ће се са ђаволом мучити. Који без потребе тело своје наслађују, остављају душу гладном. Који у раду греше, и без потребе, свесно и не кају се, мучиће се са неверницима.

Они који говоре: у младости да грешимо и у старости покајаћемо се, од демона се обманути и заведени, због тога што свесно и слободно, по својој вољи греше, или пристају на грех, на покајање не мисле, нити стигну да се покају, но их још у младости срп смрти посеће, као Амона цара Јудејског, који је прогњевио Бога својим нечистим намерама и прљавим помислима, говорећи: данас да грешим, па ћу се сутра покајати.

Ови полудеше у мислима својим, и помрачи се неразумно њихово срце, јер данашњи дан изгубише, тело уништише и опоганише, и душу окаљаше, и разум помрачише, и мисли потамнише, и савест спалише, и сутрашњи дан

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

украдоше, јер их смрт затече изненада непокајане и неприпремљене. Они који не плачу ради пада у грех блуда, и не ридају ради пада у гљиб чињења прелубе, и не плачу ради прљавог мужеложништва, горко не плачу за мрски грех малакију, рукоблудије, не могу искрено у души да се кају за учињене грехе, неће се поправити у будућности. Они који не траже оно што је изгубила душа њихова, нису очували ни оно што их обраћа на пут спасења.

Који за оружје пост имају и од угађања трбуху уздржавају се, убијају у себи грешну жељу блуда. Који заповести Божије не поштују и не чувају, од ђавола бивају рањавани и бачени у огањ вечни. Који се удаљавају од Свете Цркве и причешћа Светим Тајнама, непријатељи Божији постају и другови ђавола. Да се посраме јереси безбожних јеретика!

Пошто испита срце, и тело испитује, и оштрицом са обадве стране оштријом од свакога мача,

Страх Божији је почетак врлине и речено је да је извор вере. Врлина изниче у срцу човеком када човек удаљује свој ум од немира овога света да би га усредредио на богоугодне мисли кроз молитвено размишљање о свету који ће доћи. Врлине извиру једна из друге, тако да пут врлина никада није једноличан нити досадан. Човек се, стичући врлине, временом све више просветљује. Човек би тешкоће претрпљене ради стицања врлина требало да цени као и саму врлину.

У кога је срце поробљено страстима, у тога оне и језик покрећу. Ако он почне говорити о духовном, расуђиваће под утицајем страсти да би у неправди одржао победу. Мудар примећује таквог човека приликом првог сусрета и чист може да намирише његово заударење.

Исак Сирин, Аскејске Омилије, сџр. 207

Онај, који не рачуна губитак прилога и главу ће изгубити.

Који се не труде разумно, и не трезне се у молитвама, заробљени су од хладних помисли, па заробљени ипак раде за зле обичаје, мада их не желе, нити их воле. Они који нису будни и трезвени у певању Псалама, Богослужењу, сами себе поткрадају и у губитку су; подлежу лако искушењима греха. Који нису будни у слушању Божанствених речи, но сну и лењости себе редају, остају са пет лудих девојака изван одаје небеснога Женика.

долази до раздвајања тела и духа, чланова и мозга, преиспитује најскривеније наше мисли и осећаје срца. Тада, дакле, не само један делић, из мноштва делова, но целокупног себе видећеш пред Судијом Праведним, Који седи и суди.

И као овцу кожа што не може да заштити од вука, исто тако ни ми не можемо наша зла дела да сакријемо, нити мисли своје да прикријемо. Нема те творевине, која не би била позната Ономе, Који суди. Све је рпед Њим откривено и видљиво је у очима

Његовим.

Према томе, устанимо са Божјим заповестима противу телесних страсти, смиримо помисли горде о празној слави и хвалисању; пођимо у бој против злога духа. Настојмо да наше мисли буду трезвене; уништимо грешне помисли; имајмо молитву без роптања; ум трезвен, мисао увек будну, савест чисту, уздржљивост трајну, пост нелицемеран, истинску чистоту, љубав искрену, чедност неокаљану, смирење чисто, истинито, певање Псалама истрајно, читање без хвалисања, и

страшна када одваја душу од Бога. Бог је Извор живота, а ко се одваја од Извора живота, умреће.

Ђаво је отац смрти. Он је као непријатељ силно наоружан да нас у све те дане победи, и повеже, и да нам каже: ! Победих Христове војнике, мекоћом свога лукавога опхођења, и умиљатим гласом својим савладах их; обманих њихов слух; гордошћу, славољубљем и прождрљивошћу заробих. Узех им полако врлине, испрљах их похотама, дадох им да пију вино, и да се раздражују; одвојене од Бога баких и у про-

Господ нас непрестано зове Себи: „Дођите мени и ја ћу вас успокојити“. Он нас храни Својим пречистим Телом и Крвљу. Он нас милостиво васпитава Својом речју и Духом Светим. Он нам је открио тајне. Он живи у нама и у Светим Тајнама Цркве и уводи нас тамо где ћемо видети славу Његову. Али, свако од нас ће учествовати у тој слави по мери своје љубави. Ко више воли, више и жели да буде са Љубљеним Господом и стога ће Му се више и приближити. Онај који мало воли, мало и жели, а онај ко уопште не воли нема ни жељу нити се стара да види Господа, и зато ће пребивати уечној тами.

свџти Силуан Аџонски

коленипреклоњење без гордости, молитву топлу, живот чист, реч истиниту, гостопримство искрено и без роптања, трпљење истрајно и мило; без испитивања подај милостињу свакоме који се за њу обрати; престанимо са потоком жучи, истребимо гњев, да удаљимо од себе тугу, раздраженост да убијемо у себи, жалост да нестане, среброљубље да искоренимо; да се не плашимо општега закона смртности, који носи цео род људски, но да се бојимо Онога Који може да погуби душу нашу.

Смрт је истинита, не само кад раздваја душу од тела, већ је

паст блуда.

Не дајмо нечистим демонима да се церекају над нама; ми имамо Бога, Који је наш Спаситељ, а демона победитељ. Будући да смо и ми телом сплетени, не можемо избећи смрт тела, но не дозволимо да нас ђаво збуну, устанимо и покренимо се свом снагом да би победили нечастиве демоне.

Ако страх Божији имамо у срцу и у души будемо носили сећање на смрт, па ако нас демони нападну свим својим најјачим оружјем, ништа нам не могу напакостити. Они су као овнови који ударају главом о стену тврду. Нека